

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

152. An Clericus in Minoribus constitutus possit exercere Medicinam sine
alia Pontificia dispensatione? Et quid, si sit Clericus in Sacris, aut
Beneficariis. Ex part. 6. tr. 7. & Misc. 2. res. 50.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

RESOL. CLII.

An Clericus in Minoribus constitutus possit exercere medicinam sine alia Pontificia dispensatione?
Et quid, si sit Clericus in Sacris, aut Beneficiarius?
Ex p. 6. n. 7. & Misc. 2. Ref. 50.

Sup. hoc in
Ref. 1. n. 6.
seq. & in
Ref. 2. §.
Hinc
Sup. his Be-
neficiariis in
tóm 5. tr. 5.
Ref. 75. §. vit.
& ex Ref. 71.
leg. doctri-
nam §. sed
circa, & pro
Clericis in
Sacris ibidē
cursum in fi-
ne §. dicti
& magi. la-
te in Ref. 74.
& vide etiā
Ref. 72.

Sup. hoc ali-
quando in §.
vit. Ref. 3.
no. præterit
& in alio
cuius annor.

§. 1. **N**egatiue videtur respondendum ex Pirrho Conrado de dispensatione, lib. 5. capit. 4. Sed ego inuenio Doctores communiter docere licitum esse Clericis medicare in Minoribus constitutis: fecus vero si sint in sacris, vel beneficiarij Ita Nauarrus consil. 3. ne Cleric. vel Monach. facularib. negot. se immisceant. Gratius in deofficiis Rom. 1. lib. 2. cap. 66. num. 6. Zerola in praxi, part. 2. verb. Medici. Auila de censur. part. 7. distinat. 6. sect. 1. dub. 10. & nouissime Paulus Squillante de obligation. Cleric. part. 2. dub. 17. num. 52. Probatur ex cap. 2. de postulat. Et quia non reperitur eis hoc exercitium interdicitum: & facit textus in cap. sententiam, ne Cleric. vel Monach. eo quod prohibet eis attem Chirurgi, questionem vel incisionem inducit: sed in physica hoc cessat: ergo, &c. Vnde ego olim consulti Clericum minorum, qui physicam exercuerat tanquam peritus in arte cum omni circumspectione & diligentia necessaria, & cum conscientiam haberet quietam, & sine remorsu potuisse sine vlla irregularitatis dispensatione ad factos Ordines assumi: ita tamen vt in posterum artem illam non exerceret: nam vt diximus, neque beneficiariis, neque sacris Ordinibus initiatis hoc fieri sine pontificia dispensatione permillum est: licet aliquando non nego posse gratis personis miserabilibus & consanguineis mederi, vt obseruat Doctores penes Squillante ubi supra, & docet noster Nauarrus de prim. miserabil. person. priuileg. 3.

RESOL. CLIII.

Ex pluribus rescriptis à Pontifice impetratis quodam sit preferendum? Ex part. 8. tr. 7. & Misc. 1. Ref. 4.

§. 1. **C**asus in praxi sæpius accedere potest, & de illo ex notericis agit Honorius Van Axel. in compend. iuris Canon. lib. 1. tit. 3. num. 22. vbi sic ait: Rescriptum posterius derogat priori, de quo mentionem facit cap. ceterum, §. 1. de rescriptis, cap. inter monasterium, de re iudic. cap. coram, de officio deleg. si in eadem causa ad lites impetretur, Felinus in cap. ceterum, num. 7. hoc titulo, debet fieri mentio ne dum de primo rescripto, sed etiam de omni notabili clausula eius, puta quod fuerit communi consensu impetratum, cap. ceterum, hoc tit. cap. ex conuisione, & ibi Butt. in 3. not. de restitu. spol. arbitrio iudicis. Panorm. in dict. cap. ex conuisione, n. 4. de restitu. spol. quia iura volunt de prioribus literis faciendam esse mentionem specialem, cap. ex literis, de dol. & cont. cap. in nostra, hoc tit. ac de processu inchoato, cap. inter de re iudic. & ibi gloss. Alleg. concord. cap. vt debuit, de appell. & ibi gloss. in verb. si dicat. Panormit. in cap. super literis in 6. reg. hoc tit. si impetretur ab eodem ad beneficia diuersa, sicut Ecclesias; in secundo de primo, & processus ex primo rescripto secuto, etiam debet fieri mentio, cap. in nostra, hoc tit. & ibi Panormit. sub num. 6. & n. 7. &c. aliās neutrum valet, quia præsumitur impetrasse fraudulenter. Panormitanus in dict. cap. in nostra, post. num. 5. & ibi Ioannes Andreas & Butt. nisi ipse

vnum rescriptum impetraverit per se, & aliud impetraverit eius procurator eo ignorante; quo casu datur illi optio, quoniam rescripto vti velit cap. gratia, hoc titulo, in 6. ad idem verò beneficium, ab eodem plura possunt impetrari rescripta, ex post facto ad cautelam nulla priorum facta mentione Panormitanus in dicto cap. in nostra, num. 6. cap. post electionem, & cap. ex parte Alfen. de concessione præbend. Hucusque Honorius.

2. Sed non deseram etiam hinc apponere verba Andrea Vallensis in Paratit. ad Decretales lib. 1. tit. 3. §. 5. num. 1. vbi ita asserit: Si duo diuersi ad vnum idemque beneficium rescriptum impetrent; vel etiam ad vnam eandemque litem diuersa rescripta ad diuersos iudices; posterius prioris præferatur, si modò prioris mentionem facit: aliās valet prius, & posterius subreptitium habebitur, nec obtinebit alicuius roboris firmitatem. cap. ceterum hoc titulo. Nisi primum fuerit impetratum communi consensu paritum, nam tunc non valet secundam impetratum per alteram partem, hoc tacito, dicto cap. ceterum, aut nisi prius sit generale & posterius speciale, quia tum speciale posterius derogat generali priori, quantum ad ea, quæ in speciali specialiter, & contraria contentis in generali exprimuntur, vel in generali non exprimuntur, licet prioris mentionem non faciat, cap. 1. & cap. pastoralis, §. quoniam, eod. tit. Idipsum obtinet quoque, si speciale prius fuerit impetratum, quia generi per speciem derogatur, cap. generi, de regulis iuris in 6. & quia generalis dispositio, quæ sequitur, non refertur ad specialem præcedentem, l. sanctio legum, ff. de pœnis. Quod si vtrumque sit generale, illud attenditur, quod est magis speciale. Rebutius in dicto tractatu de Rescriptis, num. 104. Non mirum videtur debet, per posterius rescriptum reuocari prius: id enim non fit sine causa, cum quod ad preces supplicantis largitur Pontifex, sit veluti peccatum quod iure communi ad voluntatem dantis reuocari potest, l. ait prætor, ff. de precario.

3. Quod tamen dicitur, in dict. cap. ceterum, secundum rescriptum, non habita mentione de prioris, non valere, intelligendum est, si pars opponat. Abbas, & alij ibid. Facit cap. plerumque, eodem titulo, vbi post annum valet secundæ litteræ, quando aduersarius primis non fuit vsus: nam inde sequitur, non fuisse ab initio nullas. Quod si quis impetrato rescripto, videat sibi fore damnosum, non cogitur illud præsentare, cap. ex conuisione, de restitu. spol. auctorum. Imò potest ei renuntiare, etiam si præsentauerit. Abbas ibidem, etiam post citationem modò parti satisfaciatur de expensis, & interesse. Aliud dicendum, si parti sit aliquod ius quaesitum. Et hæc omnia docet Vallensis loco citato.

4. Non desinam tamen hic adnotare, supradicta procedere in Rescriptis in quibus agitur de concessione facta per viam simplicis gratiæ, sed non per viam commissionis à sanctissimo D. N. signatæ pro confirmatione Concordiæ super bonis Ecclesiasticis in forma solita, si in euidem, aduersus eam opponi nequit de tali subreptione, cum in his concessionibus nil aliud moueat summum Pontificem, quam euidens Ecclesiæ utilitas, tanquam causa finalis, & nulla alia subreptio attendi debeat, si dicta euidens utilitas iustificetur, prout in terminis firmavit Rota coram Card. Seraphino decis. 443, num. 2. coram Card. Mantica decis. 101, num. 5. & coram sanctissimo D. N. in Ranematem Pinetti, 21. Martij 1607. cum aliis per Russ. in singular. Rota part. 4. sol. 209. num. 94. cum sequent. & per Genuesem in praxi Archiepiscop. Neapol. cap. 100. num. 5. in fine, vbi subiungit esse valde notandum. Quæ omnia mature